

SANT ADRIÀ pàg 10
Crítiques veïnals per la gestió de la neteja de la platja del Litoral

ENTREVISTA pàg 7
Patricia Castro, escriptora badalonina: "A Badalona hi ha manca d'autoestima"

línianord

14 anys

L'únic setmanari del Barcelonès Nord 28/9/2023 · Núm. 482 · linianord.cat

Albiol frena unes ajudes a persones sense papers

Càritas diu que Badalona no vol formar part d'un programa laboral i el consistori ho justifica per "l'efecte crida" pàg 9

Més prestigi

La Formació Professional, a l'alça pàg 3

Foto: Educació

28 ANYS DESPRÉS pàg 11
Paco Arco s'acomiada del restaurant del Casal de Tiana amb una festa

BADALONA pàg 9
Nova agressió sexual a una noia menor d'edat

SANTA COLOMA pàg 10
Continua el conflicte amb l'espai okupat Estudi 9

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

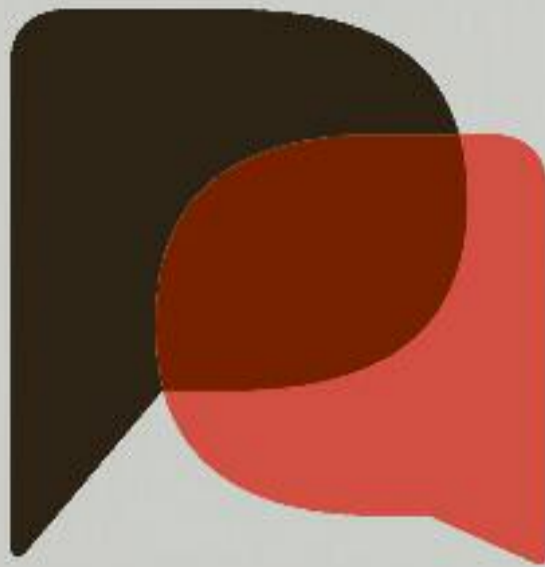
618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

PREMI
INTERNACIONAL
amic
MITJANS
DE PROXIMITAT

Premi a un mitjà d'informació
de proximitat

- en català
- de la Unió Europea
- i internacional

El premi internacional AMIC vol promoure el rigor i l'excel·lència professional entre els editors de mitjans de proximitat en tres categories (llengua catalana, àmbit europeu i internacional) i donar així un **reconeixement a les millors iniciatives empresarials i informatives.**

Organitza:

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Acció Exterior
i Unió Europea**

“Ara m’agrada el que estudio”

» Els cursos de Formació Professional són cada vegada més la primera opció d’estudi per als joves
 » L’oferta laboral immediata és l’incentiu més gran per als estudiants, fet que no veuen a la universitat

Guillem Francàs
BADALONA

“Batxillerat o Formació Professional (FP)?”, et pregunten quan s’acosta el final de l’ESO. La resposta més repetida, sense pensar en els avantatges i els inconvenients, és “batxillerat”. És el camí més comú, el més habitual de tot-hom que vol continuar estudiant, però també és una tendència que està canviant. I és que sempre ha estat més ‘mal vist’ fer FP que fer batxillerat. L’estigma d’uns cursos que no tenien prestigi, una situació que sembla que està canviant a poc a poc.

Un dels factors més importants en aquesta nova onada de canvi és que, tot i que el batxillerat continua sent l’opció majoritària en acabar quart d’ESO, cada vegada hi ha més alumnes que trien la Formació Professional. De fet, mentre que a Catalunya ha baixat el nombre d’alumnes a totes les franges educatives, a l’FP passa al revés.

En aquest escenari, cal recordar la confusió de l’any passat a l’entrada del curs, quan molts alumnes es van quedar sense plaça, cosa que ha fet que enguany la Generalitat hagi apostat per una inversió rècord. I és que unes 40.000 persones es beneficien dels 3.000 cursos que s’han posat en marxa en el marc del programa de Formació d’Ofertes en Àrees Prioritàries (FOAP), que aquest any ha rebut una inversió de 120 milions d’euros. Però com ho viu un estudiant que ha de decidir cap a on tirar un cop acaba l’ESO? Noten el canvi de tendència cap als cicles?

BUSCANT LA MOTIVACIÓ

En Jordi Pascual té 17 anys i és estudiant d’un cicle professional

Cada vegada són més els alumnes d’institut que es decanten per la Formació Professional abans que el batxillerat o la universitat. Foto: Educació

d’Imatge i So. El seu camí per arribar-hi ha estat una mica particular. En Jordi és el cas d’un alumne que no li agradava gaire estudiar i les assignatures que havia de fer a l’institut no el motivaven. De fet, en un primer moment no va acabar l’ensenyança obligatòria perquè va suspendre diverses matèries l’últim trimestre de quart. “Vaig fer un curs que et permet acabar l’ESO i a partir d’allà ja em vaig apuntar al cicle mitjà”, relata Pascual. Aquest jove estudiant explica que des de fa anys ja tenia clar que no volia fer batxillerat. “Te’l pinten que hauràs de patir molt, que serà un estrès i que és molt teòric. De vegades ja et desmotiven abans de començar-lo”, comenta sobre el que els arriba d’alumnes que el fan.

Més enllà dels comentaris “desmotivadors”, en Jordi ho tenia clar: “El cicle és més pràc-

tic, tot i que el primer any també fem molta teoria, però al final és la primera vegada que m’agraden totes les assignatures que faig”, revela. I és que aquesta última afirmació és una altra de les claus de l’èxit dels cicles: l’especialització i la varietat de cursos que no ofereix el batxillerat.

Finalment, també apunta a la qüestió laboral com una de les més importants a l’hora de fer una FP. “A partir del segon any del cicle mitjà ja fem pràctiques”, diu Pascual. També explica que “a l’ESO molts companys no sabien què fer” i, en canvi, al cicle “tothom sap si es vol dedicar al so o a la imatge”.

FALTEN DOCENTS

L’auge de l’FP es palpa en la versió que expliquen els mateixos estudiants, però també des de la perspectiva dels professors, que veuen com encara falten recur-

sos. Així ho explica Lluís del Castillo, professor del cicle d’Administració i Gestió d’Empreses a l’Institut Esteve Terrades i Illa de Cornellà. “El problema més gran és que falten professors i cada vegada tenim més alumnes, és un creixement desestructurat”, detalla del Castillo. Cada vegada és més habitual, afegeix, que es contractin professionals “que fan de professors com un extra de la seva feina”.

Segons aquest professor, una de les causes de l’augment d’inscripcions a l’FP és que “ja tenen prestigi”. “En els últims deu anys els cicles han canviat molt, ofereixen moltes opcions, mentre que el batxillerat només té cinc branques”, insisteix. Però tornant al prestigi que “abans no tenia l’FP”, del Castillo afirma que qui li ha donat “han estat les empreses, més enllà que el pensament de les famílies també ha

canviat”. “Les empreses aposten per les pràctiques remunerades a estudiants i això fa que les opcions d’acabar-hi treballant siguin molt altes”, insisteix el docent. I és que és aquí on els estudiants troben un gran incentiu a l’hora d’escollir els cicles per davant del batxillerat o la universitat. “Hi ha casos que l’alumne acaba cobrant més que el professor en pocs anys”, relata.

Amb tot, del Castillo explica que “l’auge de l’FP farà més cars els cursos, però encara són molt més barats que una carrera”. Finalment, afegeix que on veuen mà d’obra útil les empreses “és als cicles superiors, i això pot provocar que els graus mitjans quedin relegats”. En aquest sentit, el batxillerat continuarà sent la portada d’entrada directa als cicles, però “és evident que els graus superiors continuaran pujant respecte de les universitats”, conclou.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línianord** a Telegram

La lupa

Paco, el Rojo

per Pedro Jesús Fernández

Aquest estiu ens han deixat bons amics i amigues, un d'ells ha estat Paco, el Rojo, com a ell li agradava que l'anomenessin. Després d'un camí de 82 anys, en Paco ens ha deixat un gran llegat de moments compartits i de valors admirables, que seran impossibles d'esborrar.

Ens vam conèixer quan va venir a treballar a Badalona i des d'aleshores la nostra relació d'amistat va anar creixent cada dia.

Va néixer a Barcelona, en mig del barri xinès, i anys més tard la seva família es va traslladar al barri d'Horta. Ell deia que, durant tota aquella època, havia estat un noi fruit de l'entorn: "golfo de barri, xava de putes i futbolero".

Va estudiar escultura a la Llotja de Barcelona, l'ofici del pare, però més tard va ingressar a la Universitat per fer arquitectura tècnica (l'ofici d'aparellador) esperonat pel pare, que li deia que no compensava viure d'un petit taller i que la professió anava unida a una malaltia: la silicosis.

A la universitat es va començar a despertar el Paco compromès i va descobrir la política, fet que el definiria al llarg de tota la seva vida.

Va entrar a militar al PSUC, el Partit, i va viure amb intensitat els últims anys de la clandestinitat i la lluita antifranquista.

D'aquella època recordava els problemes i el perill que suposava amagar determinats documents a casa seva, les reunions clandestines, les cèl·lules del Partit, els sobrenoms per si els agafaven. Però Paco, el Rojo, ho tenia clar: s'havia de lluitar contra la dictadura i el feixisme, defensar els drets socials i la llibertat.

També en aquella època va ser en primera línia de la lluita veïnal del barri de la Vall d'Hebron per evitar l'especulació urbanística i la depredació del ter-

ritori per part d'immobiliàries que comptaven amb la complicitat de l'Ajuntament de Barcelona.

Va presentar-se a les primeres eleccions municipals democràtiques amb el PSUC i va formar part del primer govern de l'Ajuntament.

Posteriorment, va aconseguir una plaça de funcionari a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, si bé la va utilitzar ben poc, ja que va anar a treballar al Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona, aterrant finalment a Badalona, on va treballar a Engestur.

Una de les coses que el va caracteritzar, a part de la política, va ser l'interès per la cultura en general, però en particular per la literatura. Gran lector, va passar per diferents èpoques: contes, novel·la negra, poesia i també còmic.

Diuen que la mort forma part de la vida, però la partida d'en Paco ens deixa un buit irreparable

De fet, té escrites algunes poesies i també tenia el propòsit d'escriure les seves memòries, però només va ser una intenció, ja que mai s'hi posava.

A Badalona va participar en la creació de la Mare de Pensionistes i va ser una figura present i constant en les mobilitzacions per la millora de les pensions, si bé no compartia el comportament d'alguns que consideraven que tots els governs eren iguals, oblidant que durant l'etapa del govern de coalició, i també gràcies a les nostres reivindicacions, es van aconseguir canvis importants. Va ser una persona imprescindible en la Plataforma Fent Cultura, que durant un bon temps es va dedicar a presentar i projectar pel·lícules a Badalona.

També va tenir responsabilitats polítiques a Badalona, formant part d'Iniciativa i després de la direcció dels comuns.

Paco va ser un home amable, solidari i compromès amb la seva família, la seva feina i la comunitat. Sempre disposat a ajudar els altres, va destacar per la seva generositat, el seu sentit de l'humor i el seu optimisme esbojarrat. Fumador empedreït, enamorat de les dones, gran conversador, amant de la bona vida, vital al màxim i amb moltes inquietuds culturals.

Deia que la novel·la negra i la policíaca no eren el mateix, ja que la novel·la negra tenia un component social. I és que els seus ideals polítics suraven sempre en les seves aficions.

Paco era d'aquelles persones que sempre busquen el consens, en qualsevol mena de reunió, per intentar arribar a acords, si bé hem de dir que a vegades s'empenyava davant de postures maximalistes que no servien per a res.

Paco, el Rojo, va ser una persona de les que deixen empremta.

Diuen que la mort forma part de la vida, però la seva partida ens deixa un buit irreparable a tots els que hem tingut el privilegi de conèixer-lo i que hem compartit amb ell moments inoblidables.

Som molts els que pensem que, amb totes les pèrdues que patim al llarg de la vida, es mor també alguna cosa de nosaltres.

Amic Paco, el Rojo, sempre et recordarem amb estima i gratitud.

Com va dir la seva filla Griselda en la cerimònia íntima del seu comiat, ara és el moment d'aixecar la copa i que cadascú brindi pel Paco i per la vida amb tot l'entusiasme que pugui.

Fins sempre, amic.

Les millors perles

"Els calbs són molt complicats". Aquesta és l'afirmació que ha fet l'exjugador del Barça Arturo Vidal per criticar l'entrenador Jorge Sampaoli, amb qui no manté una bona relació. Pensava el mateix de Pep Guardiola quan l'entrenava?

Els dolços són irresistibles per a molta gent, però també per a alguns animals. Si no, que els hi preguntin als dos ossos que han assaltat un camió carregat de donuts i se n'han menjat un total de 26 paquets. Ni més ni menys.

"D'on ve i cap a on va l'ICS?": aquesta és la pregunta que planteja l'Institut Català de la Salut en una xerrada que es farà el 9 d'octubre. Els ponents seran quatre homes i el moderador, un altre: Xavier Trias. On són les dones?

Metamphetamine Rules (en català, Metamfetamina Mana). Aquest és el nom que ha escollit la periodista de la televisió pública australiana Kirsten Drysdale per al seu tercer fill. El Registre Civil li va donar el vistiplau.

Ajuntament de Barcelona

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Forma't amb Grameimpuls

Cursos adreçats a
persones en situació
d'atur*

100% subvencionats

De diverses famílies professionals

Amb pràctiques en empreses
del territori

Certificats de professionalitat
(nivell 1, 2 i 3)

* Oferta formativa pendent d'aprovació.

Més informació i inscripcions

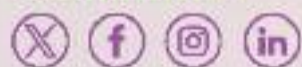
c. de Rafael Casanova, 40. Santa Coloma de Gramenet

93 466 15 65

www.grameimpuls.cat

App de Grameimpuls

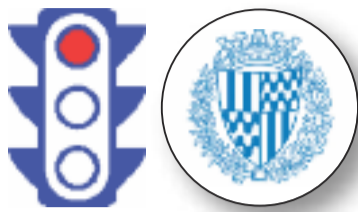
#saltalfutur

Ajuntament
de Santa Coloma
de Gramenet

Els semàfors

Aj. de Badalona

Càritas ha denunciat que l'Ajuntament s'ha fet enrere en la concessió d'ajudes de la Generalitat per regularitzar la situació de persones migrants amb un projecte d'inserció laboral. El consistori vol "evitar l'efecte crida".

pàgina 9

Mossos

Els Mossos d'Esquadra han desmantellat una nau industrial a Sant Adrià de Besòs amb una plantació de més de 3.000 plantes de marihuana. Segons ha informat el cos, el rendiment econòmic hauria estat d'uns 130.000 euros anuals.

pàgina 10

Paco Arcos

Paco Arcos ha estat responsable del restaurant Casal de Tiana durant 28 anys. Aquest dilluns va acomiadar-se per jubilació de la seva tasca en una festa multitudinària. Treballar en un poble com Tiana, diu, ha estat una gran experiència.

pàgina 11

El + llegit

línianord.cat

- 1 Detenen dos menors per una nova agressió sexual en grup a una adolescent a Badalona
- 2 La tornada a l'escola
- 3 Recurs contra la convocatòria de quatre places de la Guàrdia Urbana de Badalona
- 4 El monument a Xifrà de Badalona, aturat per "massa car" segons ERC
- 5 Albiol demana modificar la llei per castigar els menors que cometen agressions sexuals

Radiografia d'una amenaça

per Francesc Reina

Foto: Pexels

Comenta Aurora Egado, acadèmica de la Llengua, que és una pena que la riquesa del plurilingüisme es converteixi en problema polític: caldria considerar-la una riquesa cultural, un patrimoni que necessita passar a les noves generacions i que es promoció i es protegeixi des de les institucions.

Segons la Unesco, es consideren "llengües en perill" l'aranès i l'asturleonès, mentre que l'euskera està en situació "vulnerable". Encara que es protegeixen més ara, es creu que no n'hi ha prou per preservar-les, atès que, en una societat de la comunicació com la nostra, es tendeix a anivellar les diferències decantant-les cap a les més "rendibles" (un privilegi del qual no gaudeixen moltes parles, molt desconegudes malgrat la seva importància històrica) per la seva solidesa: els codis lingüístics, l'entitat geogràfica pròpia i la riquesa literària.

El càntabre, l'eonaviego, el xalimegu i el llionès; el mirandès a la localitat portuguesa de Miranda do Douro. El parla o aragonès (cheso, chistabino o ayerbense), la fala extremeña (valverdeiru, lagarteiru i mañegu; castúo i serrallanu). L'idioma caló o zincaló català, errumantxela base, el calao portuguès... El rifeny (tarifit o chelja) que es parla a Melilla, l'àrab-cutí (el dariya) propi de Ceuta, i una enorme varietat de dialectes berbers, com ho van ser el guanche canari (ja extint, excepte el singular silbo gomero). Entre tempestes, terratrèmols, erupcions i sequeres, sobreviuen amb prou feines llenguatges

que en "la cort dels idiomes" són els bufons del regne: "pallusos que no saben parlar bé l'espanyol". Molts van començar el seu declivi durant la dictadura.

Si no es prenen mesures, recordava M. Carme Junyent, la llista d'expressions desaparegudes es veurà tristament ampliada en poc temps. Tal com suggeria la lingüista, cal tenir molt en compte la importància que hi ha darrere del discurs del poder, alhora que advertia sobre la disminució progressiva del català.

"Ye la llingua de mio güela, ye la llingua del mio güelu, ye la que falen la mio neña y el mio neñu", com es diu en bable.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Referèndum?

#FeijóoHolIntenta

#DinsIForaDelCamp

@adrisantaa: El president Pere Aragonès demana a Pedro Sánchez fixar les condicions del referèndum en aquesta nova legislatura espanyola.

@lauracorama: Puente, a Feijóo: "De ganador a ganador: ¿por qué tiene usted más derecho a ser presidente del Gobierno que yo a ser alcalde de Valladolid?"

@MarcAndres95: Gent amb discurs, amb les idees clares, que saben transmetre tot allò que han viscut i tenen claríssim cap a on volen anar. Alexia Putellas i Irene Paredes.

“A la perifèria creiem que vivim en barris lletjos perquè ens ho mereixem”

Patricia Castro / Escriptora

El repte que es va proposar l'escriptora badalonina Patricia Castro amb el seu llibre *Tu precariedad y cada día la de más gente*, de l'editorial 'apostroph, no era menor: desemmascarar els mecanismes moderns de la precarietat. Sens dubte, ho ha aconseguit amb un text planer i per a tothom que és tota una esmena al capitalisme.

Albert Alexandre
BADALONA

D'on sorgeix la idea d'escriure aquest llibre sobre la precarietat al segle XXI?

Vaig estudiar Economia a la Pompeu Fabra i em vaig sentir estafada. Pensava que parlàrem de coses serioses i en realitat era com parlar de religió. Davant la pregunta de per què les coses són com són, et deien: perquè sí. Després vaig estudiar Sociologia i vaig veure que hi ha coses que es van repetint durant tota la història i que no funcionen. Al llibre, per exemple, explico que el període d'entreguerres [1919-1939] és molt similar al nostre. S'acaba un temps de creixement, hi ha un xoc de models entre diferents països, una crisi... De fet, els microhabitatges, com els àtics diminuts que romantitzem a París, eren molt comuns en aquell temps. El que vivim no és nou, són les conseqüències de desregularitzar els mercats i la manca de democràcia. Volia fer un llibre explicant tot això d'una forma planera i divulgativa. Una espècie de mapa per a aquelles persones que encara no saben d'on els venen les hòsties. Si entens el que passa i saps interrelacionar-ho, ho pots canviar. Si no, ho tens molt difícil. En resum, volia explicar per què som precaris.

Com definiries la precarietat?

Molt fàcil: no poder imaginar un futur a llarg termini, no tenir capacitat de control sobre les nostres vides, tenir vides líquides i no saber, per exemple, on dormireu si ens quedem sense feina... Encara que treballem, continuem sent pobres i no tenim marge de maniobra. Portem molts anys així i anem a pitjor. Però no només és una precarietat a nivell individual, sinó col·lectiva. Ens han educat per fer-nos creure que no podem canviar res. A tot això cal sumar-hi una crisi climàtica que precaritzada directament el planeta.

Al llibre relaciones la precarietat amb el concepte “flexibilització”...

Es tracta del procés de fer líquides les empreses, les feines o les plantilles. És la manera com les elits s'han desfet de responsabilitats. Els és molt fàcil dir que volen fer 20.000 metres quadrats d'hotels i habitatges a les Tres Xemeneies de Sant Adrià perquè externalitzen tots els costos que un projecte com aquest té. Em refereixo a expulsar veïns dels voltants perquè pujaran els preus de l'habitatge o treure'ns el front marítim quan hauria de ser un parc natural. Les conseqüències les paguen els altres. El procés de flexibilització vol dir treure's les culpes i externalitzar els costos en la ciutadania i el sector públic.

Podria semblar que abans dels anys 80 vivíem molt millor...

Al llibre parlo de com les dones migrants o les dones en general cobren menys, avui dia. Tot això és similar a fa 50 anys. El passat no ha estat millor, encara que hi ha hagut moments en què la correlació de forces era més favorable. A la indústria, després de moltes lluites, els obrers vivien millor, però era un món hipermasclista. No s'ha de romantitzar el passat. De què parlem? Dels anys 60, a casa nostra, quan hi havia franquisme i no podies queixar-te? El passat ha estat una merda, però ara no estem millor. Avui la gent pateix, té angoixa, ho passa malament i el món sembla que no va a millor, però cal continuar lluitant perquè els drets es perden.

La feina és un dels elements més precaritzats en els darrers anys. Al llibre parles del concepte de David Graeber “treball de merda”.

Per a Graeber, es tracta de fer una feina que no entenem, on tenim sensació de manca de control i que no té retorn per a la societat. Vivim en una economia superfinanceritzada en la qual treballem un munt de gent per un munt de coses ximples, perquè treballem per una colla de rics.

Durant la pandèmia es van reivindicar feines que es deien essencials. En altres paraules, les persones que fan que el món funcioni, és a dir, la classe treballadora. De totes maneres, hi ha molts estudis que diuen que si a la gent se la respectés una mica, encara que tingui una feina absurda, se sentiria més reconeguda. Sistemàticament ens falten el respecte en tot. Des de fa molts anys hi ha un menyspreu total als treballadors i les treballadores que em subleva, independentment de la feina que tinguin.

Qui està darrere d'aquest sistema? Qui mana?

El model econòmic es basa en el capitalisme de plataforma, que és l'especulació a la màxima potència. Alhora, hi ha una nova forma d'aburguesament del món. Els caps ja no són senyors burgesos que van amb bastó com al *Monopoly*. Viuen als centres de les ciutats perquè s'ho poden permetre, els seus fills van a escoles molt cares, compren conscientment... Aquestes són les elits del nostre sistema econòmic i es poden trobar a Barcelona, París, Londres o San Francisco. Aquesta mena d'elits van molt en sintonia amb els nous temps i són molt perilloses, perquè la seva mentalitat, per una banda, amaga la pobresa i responsabilitza els altres de ser pobres. I, per altra banda, pensen que es mereixen el que tenen i no mostren cap solidaritat amb la resta que són precaris. Però fins i tot a aquesta classe li està arribant la precarietat. Veia un documental dels enginyers que dormen en autocaravanes a la badia de San Francisco perquè no poden pagar els lloguers de 4.000 i 5.000 dòlars. Gent amb bons sous. Això ens mostra que el sistema està fent fallida.

Fins a quin punt el capitalisme que descrius està lligat a les ciutats?

Les ciutats, o millor dit, els estats en nom de certes ciutats, estan posades en el circuit global de capitals. Són les que atrauen inversions, persones i també molta pobresa. Volem viure en

aquesta mena de llocs? Les ciutats globals exemplifiquen la desigualtat que hi ha perquè la seva mateixa construcció suposa oblidar la resta del territori. Es veu clarament a la perifèria de Barcelona. A Badalona, per exemple, tenim un servei de bicis que podem agafar per anar a Santa Coloma, però no per anar a Barcelona. Aquesta frontera no té cap sentit. Barcelona recull el que és positiu de l'extraradi i externalitza el que és negatiu. Per exemple, Sant Adrià és una ciutat de merda que té poc finançament, unes elits corruptes, però és la nena lletja del que no vol Barcelona: pobresa, residus... La perifèria és tot el que Barcelona no vol. Podem dir que la ciutat està al món, però la gent que hi viu, no. Es viu contra la població local. Inserim Barcelona en un circuit global, però ho fem en detriment de la ciutadania.

Com és aquesta perifèria?

Manuel Castells es va adonar que les ciutats generaven un creixement molt gran al mateix temps que generaven molta pobresa. Això produïa segregació, que en el nostre cas se'n va a la perifèria. Aquí tenim la sensació de viure en barris lletjos perquè ens ho mereixem. No dic que sigui un lloc d'on escapar, però sí que hi ha la idea que és un lloc pel qual no s'ha de lluitar.

Com es pot redreçar tot aquest model econòmic i social?

S'han de potenciar i ampliar els serveis públics. Una de les idees per deixar de ser precari és tenir una renda

bàsica universal. A més, calen polítiques d'indústria activa. És a dir, allà on no arribi l'estat hi ha d'haver empreses compromeses disposades a oferir els serveis que necessita qualsevol societat. A escala urbana calen regulacions.

En aquest context, no et preocupa que l'extrema dreta tingui cada vegada més pes?

La dreta i l'extrema dreta sempre existeixen. És en funció de com estiguem organitzats la resta que ocupen més o menys espais. A la perifèria de Barcelona, com en el cas de Badalona, el que passa és que hi ha manca d'autoestima. La gent no té consciència d'on viu i de què vol ser. S'ha potenciat una despolitització molt gran de la ciutadania a la perifèria, mentre que a Barcelona hi havia moviments veïnals molt potents i una forta idea de ciutadania. La gent que viu en barris de ciutats pobres té vides més precàries i és difícil que es reenganxi a la política.

Albiol ha sabut aprofitar-se d'aquesta manca d'autoestima?

Sí, però també hi ha hagut una manca de projectes. A Badalona ha manat molta gent a part d'Albiol que no ha aconseguit engrescar la gent. No només s'ha d'arribar a la institució, sinó fer que la gent faci política. L'esquerra no només ha de demanar el vot, ha de fer que la població s'organitzi. Només així s'aconsegueix que l'extrema dreta no passi. I ara està passant.

Un agent de la Guàrdia Urbana ha interposat un recurs de reposició contra la convocatòria de l'Ajuntament de quatre places perquè, diu, "ja tenen nom". També denuncia irregularitats a les bases de la convocatòria, però el consistori ho ha negat tot.

Albiol treu pit dels seus primers 100 dies i l'oposició el suspèn

POLÍTICA ▶ Aquesta setmana es complien 100 dies des que Xavier García Albiol recuperava l'alcaldia de Badalona. El popular va fer balanç d'aquest període afirmant que han "començat a desbloquejar projectes", al mateix temps que admetia que "queda tot per fer". Pel que fa a la seguretat, un dels seus grans pilars a la campanya electoral, va aprofitar aquest acte per anunciar que a l'octubre s'aprovarà un protocol per l'actuació de la Guàrdia Urbana davant casos d'ocupació.

"En només 100 dies, aquest Govern ha convocat 46 noves places d'agents de la Guàrdia Urbana i hem destinat 1,5 milions d'euros a la reforma de la Comissaria del Turó Caritg", destacava l'alcaldia pel que fa a la seguretat, a més d'afegir que les intervencions dels agents "han fet un salt qualitatiu. Sobre la neteja, el batlle va recordar que ja s'han invertit 1,5 milions i que s'han accelerat els tràmits per a la redacció d'un nou contracte de neteja. Albiol va remarcar que, perquè la

Albiol, amb la vara d'alcaldia. Foto: Albert Segura/ACN

ciutat funcioni, també ho ha de fer "la maquinària de l'Ajuntament", però deia que l'han trobada "pràcticament en fallida". Entre les actuacions fetes va destacar la inversió d'1,5 milions en pavellons esportius, va defensar que s'ha reduït del deute en un 51% o l'aranjament de les dutxes de la piscina municipal.

L'OPOSICIÓ SUSPÈN LA GESTIÓ "Promeses incomplertes" és el missatge que més repeteixen les quatre formacions de l'oposició sobre els 100 primers dies d'Albiol.

Li retreuen principalment que ni la seguretat ni la neteja no han millorat. També han recordat que va prometre climatització a les escoles i encara no ho ha complert. "Els 100 dies no han servit per millorar cap dada", diu el socialista Fernando Carrera, mentre que Dolors Sabater (Guanyem) acusa el popular de fer política "d'anuncis".

La voluntat d'ajornar la Zona de Baixes Emissions també ha estat àmpliament criticada, així com la decisió de dedicar diners i temps a presumir de "l'arbre de Nadal més alt d'Espanya".

Polèmica per l'aprovació d'una moció contra la llei d'amnistia

POLÍTICA ▶ El PP va aprovar, durant el ple d'aquest setembre que va tenir lloc dilluns, una moció contra la tramitació d'una llei d'amnistia. El govern d'Albiol va assegurar en un comunicat que "en una democràcia europea consolidada com l'espanyola una amnistia atempta contra alguns dels principis bàsics de l'estat de dret".

Els populars, al mateix text, afirmaven que "ni el legislador ni el poder executiu poden arrogar-se la facultat de declarar immune un grup de persones, esborrar els seus delictes i, fins i tot, evitar que siguin jutjats com qualsevol altre ciutadà".

"LA MORT DEL BADALONISME"

L'oposició va retreure aquesta decisió a Albiol, assegurant que "el badalonisme havia mort". Fernando Carrera, del PSC, va afirmar que el popular estava posant la ciutat "a disposició de Feijóo". Aida Llauredó, d'En Comú Podem, va afegir que Albiol s'havia vist "obligat" a presentar la moció. Dolors Sabater, de Guanyem, va retreure-li que demanés vots de totes les ideologies per a després "perseguir" els que no pensen com ell. Finalment, Alex Montornès, d'ERC, va afegir que Albiol "ha segrestat la veu de milers de badalonins".

Imatge de la sessió plenària de setembre. Foto: Ajuntament

Miles de niños y niñas viven atrapados en las luces rojas de la explotación sexual que sufren sus madres.

Las luces rojas también atrapan a los más pequeños.

#rompeconlatrata

AYÚDANOS A LUCHAR
CONTRA LA TRATA DE PERSONAS

SONRISAS
DE BOMBAY

HAZTE SOCIO/A
sonrisasdebombay.org

Albiol frena unes ajudes a persones sense papers

OCUPACIÓ ▶ El director de Càritas de Barcelona, Salvador Busquets, denunciava ahir dimecres en la jornada *Irregularitat i ocupació, un binomi possible* que l'Ajuntament de Badalona s'ha desdit de concedir les ajudes ACOL a catorze veïns de la ciutat, tal com recollia l'ACN. Segons l'entitat, ja hi havia els candidats seleccionats, però el consistori s'ha fet enrere a l'hora "d'ajudar a regularitzar" la situació d'aquests veïns, "que tenien una esperança de futur".

Fonts del govern de Badalona consultades per l'ACN han confirmat que finalment el consistori no s'acull a les subvencions ACOL perquè "fomentar plans d'ocupació per persones migrades en situació administrativa irregular pot provocar un efecte crida". "Aquest efecte no el compartim", indiquen les mateixes fonts, que defensen un model de ciutat amb plans d'ocupació per a tots els veïns "independentment de quina sigui la seva nacionalitat".

PROGRAMA PIONER

Busquets destacava ahir que de les persones ateses durant el 2022, una cinquantena de migrants han regularitzat la seva si-

Jornada 'Irregularitat i ocupació, un binomi possible'. Foto: M. Alarden/ACN

tuació gràcies al projecte ACOL, una programa de treball i formació pioner a l'Estat impulsat

El consistori diu que aquest programa d'ajuda "pot provocar un efecte crida"

per la Generalitat. La iniciativa consisteix a subvencionar la contractació, per part d'entitats socials, fundacions i ajuntaments,

de persones en situació administrativa irregular i així regularitzar-la. En tres anys Càritas de Barcelona ha regularitzat més de 80 persones a través d'aquest projecte.

Per la seva banda, la cap del programa de Formació i inserció de Càritas, Dessiree García va afirmar que la llei d'estrangera és "molt millorable", i va explicar que, durant els quatre anys que dura el tràmit, Càritas atén les persones migrants per explicar la cultura del treball del país, els costums i, si cal, formar-los.

Dos detinguts per una nova agressió sexuals a una menor

AGRESSIONS ▶ Els Mossos d'Esquadra detenen divendres dos menors per una agressió sexual en grup a una menor el passat 3 de juny a Badalona.

El jutjat de Menors número tres de Barcelona en funcions de guàrdia va decretar el mateix divendres a la tarda l'internament en règim tancat per als dos nois menors d'edat detinguts. Els menors, que tenen entre 14 i 16 anys, un cop detinguts van ser posats a disposició de la Fiscalia de Menors, que demanava l'internament. La magistrada considera un dels menors autor d'una agressió sexual i cooperador necessari de cinc agressions sexuals més. A l'altre, el considera cooperador necessari de sis agressions sexuals. Els Mossos, a més,

creuen que l'agressió va ser perpetrada per més persones.

PETICIÓ PER MODIFICAR LA LLEI L'alcalde, Xavier García Albiol, va tornar a demanar al futur govern espanyol que impulsi una modificació de la llei del menor per castigar penalment els adolescents que cometin una agressió sexual.

"No dic que el noi hagi d'anar a la presó, però hi ha d'haver un punt entremig entre l'empresonament i la situació actual, en què no passa res", va dir Albiol, que va avisar que "si aquestes actuacions no tenen conseqüències, se seguiran repetint". Al mateix temps, va assegurar que Badalona "no té un problema de violència sexual diferent del que puguin tenir altres ciutats similars".

Imatge de la concentració a la plaça de la Vila. Foto: Àlex Recolons/ACN

**TANATORI DE
BADALONA**

Atenció 24h.
93 497 0 497

Oficina del Centre
93 807 36 45

C/ Francesc Layret, 84
Laborables: de 9:30 h a 18:00 h

2 hores
PANTONE GRATUIT
Després de la funció del centre

P

**Confiança, proximitat
i professionalitat,
al vostre servei.**

El teu pressupost online a:
www.tanatoribadalona.com

Prop d'un centenar de persones es van aplegar ahir al carrer Pirineus per intentar evitar un desnonament. Segons *Badalona Comunicació*, es tractava d'una ocupació conflictiva d'un edifici que acumulava denúncies i que finalment s'ha desallotjat.

Continua el conflicte amb el Centre Social Okupat Estudi 9

URBANISME ▶ El passat dijous 21 de setembre estava previst el desallotjament del Centre Social Okupat Estudi 9, situat al Carrer Padró. Tot i que el desnonament ja havia estat notificat, un centenar de persones del moviment okupa van impedir l'accés al local barrant el pas des de la via pública. Segons publicava *El Periódico*, no va haver-hi presència policial i la comitiva judicial que va desplaçar-se fins allà va girar cua davant la resistència. Per tant, el desallotjament no es va produir i ha quedat, de moment, sense data.

Accés tallat a l'estudi 9. Foto: Twitter (@luchainternacio)

Aquest intent va ser la segona part del desallotjament de l'Estudi 9, que inicialment estava format per un altre local amb el qual comunicava. Aquest, amb accés per la plaça de la Vila, va ser desallotjat al gener i la connexió entre ambdós espais va ser tapiada. A diferència del primer, on l'Ajuntament era la part denunciada, la demanda de desallotjament del car-

rer Padró va ser interposada per Sabadell Real State Development, una societat del grup del Banc Sabadell que n'és la propietària. Recordem que Santa Coloma està immersa en un procés de renovació del nucli antic.

LA REPARCEL·LACIÓ, ATURADA
Al novembre de l'any passat, el Tribunal Superior de Justícia de Ca-

talunya deixava sense efecte la reparcel·lació del barri antic, que data de l'any 2016. A més, el jutjat contenciós administratiu número 13 de Barcelona també la va anul·lar el juny de 2023.

Tot i això, la decisió del TSJC no és definitiva. Encara hi ha pendent la resolució del Tribunal Suprem sobre el recurs presentat pel consistori colomenc.

Façana de l'institut escola Lluís Millet. Foto: Ajuntament

Llum verda del consistori per ampliar l'Institut Lluís Millet

EDUCACIÓ ▶ L'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet aprovava aquest dimarts en sessió plenària posar a disposició de la Generalitat els terrenys per ampliar l'Institut Escola Lluís Millet, situat al barri de les Oliveres. Un tràmit necessari perquè el govern català pugui fer l'ampliació del centre educatiu, ja que és qui té les competències.

El consistori colomenc també ha fet una reserva pressu-

postària de mig milió d'euros per contribuir a les obres per aquests nous espais i usos al centre. Ara, expliquen des del govern municipal, s'obre un període de temps a l'espera que el Departament d'Educació doni una resposta a aquesta cessió de terrenys.

Una aprovació que arriba l'any que l'Institut Escola Lluís Millet celebra el seu 50è aniversari en un espai que fa temps que l'hi ha quedat petit.

Fotografia | Nova edició del Premi Joan Guillemí

L'Agrupació Fotogràfica Sant Joan Baptista ja ha obert les inscripcions per participar en la 22a edició del Sant Adrià Fotogràfic, Premi Joan Guillemí. Fins al 12 de novembre es podran presentar fotos en les quals es reconegui Sant Adrià.

Sant Adrià

Crítiques veïnals a la gestió de la platja del Litoral

CONTAMINACIÓ ▶ La reobertura de la platja del Litoral continua acumulant retards. Recentment, l'Agència de Residus de Catalunya va trobar en les últimes anàlisis que encara hi ha presència de materials contaminants a la sorra. A més, segons ha publicat *El Periódico*, el Departament d'Acció Climàtica preveu que la reobertura no es produeixi fins al primer trimestre de 2024, ja que s'han de tornar a fer treballs per descontaminar.

Amb aquest nou episodi, molts veïns han perdut la fe en aquesta platja. "La gestió és molt deficient. Anem cap a tres anys sense platja. O no estan per la feina o està més contaminada del que ens deien", explica a *Línia Nord* Jose Caparrós, president de l'Associació de Veïns de La Catalana. Caparrós assegura que molts veïns ja han decidit marxar a altres platges properes, com la de Badalona o Montgat i que, segurament, ja no abandonen aquest hàbit a l'estiu. "La

Imatge de la Platja del Litoral. Foto: Línia Nord

gent, tot i que ens diguin que la platja ja està neta, segurament ja no vindrà més a aquesta platja. Ens han generat desconfiança", afegeix aquest veí. Cada vegada més gent, diu, és conscient de l'herència de contaminació que té el terra de Sant Adrià. Per això creuen que hagués estat millor

anunciar que les actuacions "anaven per llarg" i no anar posposant terminis.

"Cada any ens diuen que l'obren i anem acumulant promeses incomplertes", afirma Caparrós, que no és optimista amb la reobertura. "La platja trigarà anys a estar neta", conclou.

Imatge d'una plantació intervinguda pels Mossos d'Esquadra. Foto: Mossos

Desmantellen una nau amb 3.000 plantes de marihuana

OPERATIU ▶ Els Mossos d'Esquadra van desmantellar la setmana passada una plantació de marihuana en una nau industrial de Sant Adrià del Besòs on hi havia 3.175 plantes. Un cop a dins la nau, els agents també van trobar els estris necessaris per gestionar la plantació, entre els quals hi havia 130 transformadors, 7 aparells industrials d'aire condicionat, 10 filtres d'aire i 40 ventiladors.

En arribar, els Mossos no van trobar cap persona, però tenien sospites que hi havia algú

perquè la porta d'accés tenia les claus posades per dins. Hores més tard van localitzar als terrats de les naus properes una persona, que va quedar detinguda per un presumpte delictes contra la salut pública, tràfic de drogues i defraudació elèctrica. Els agents també van trobar a dins de la nau una zona habilitada com a dormitori amb un ventilador encès.

Segons ha informat el cos, aquesta plantació hauria aportat un rendiment econòmic d'uns 130.000 euros anuals.

El Casal tanca una etapa de 28 anys

» Paco Arco, històric responsable del restaurant del Casal, es jubila i la instal·lació tanca per reformes
 » Aquest dilluns es va fer un multitudinari acomiadament en agraïment a la seva trajectòria a Tiana

TIANA ▶ A finals del 1995, el Paco Arco es feia càrrec del restaurant del Casal de Tiana. Pràcticament 28 anys després s'acomiadava de la seva feina durant un acte celebrat el passat cap de setmana acompanyat de molts veïns i clients. Un fet que per ell, tal com explica a *Línia Nord*, és un "orgull". Ho veu, afegeix, com "el premi a la feina feta".

Tianenc d'adopció, va arribar al poble per viure-hi el 1984. "La meva dona vivia a Montcada i jo a Badalona, ciutat a la qual van emigrar els meus pares. Per Tiana vaig passar-hi molt fent pràctiques de conduir i ja m'havia agradat", explica Arco.

Des dels 17 anys Arco es va dedicar a la restauració, com a ajudant de cambrer, treballant en una taverna i fins i tot en una discoteca tenint a càrrec seus grups grans de persones. L'oportunitat del casino de Tiana li va sorgir gràcies a un veí, que va ser qui li va proposar que gestionés el Ca-

sal. "Em va animar perquè coneixia la meva experiència. Jo sabia que seria sacrificat, però estava acostumat a aquest ritme de feina", relata satisfet.

UNA FEINA AMB "ENCANT"

"El Casal és el punt més cèntric i amb més història de Tiana", assegura Arco, que per ell va ser un repte engegar aquesta etapa professional en un punt de referència del municipi. Alhora, però, va trobar un lloc ideal. "Tiana és un poble amb encant i treballar aquí era molt diferent que a altres llocs. Visc a 400 metres de la feina, tothom et saluda... No té res a veure amb quan treballava a Barcelona", afirma.

Arribar a ser un referent al poble per la seva tasca, però, no va ser fàcil. Per ell, jubilar-se i estar satisfet és producte de diversos factors com la calma, la paciència i la capacitat per adaptar-se. "Per arribar al punt que tothom et conegui com *el Paco*

El Casal es va omplir per acomiadar el seu històric responsable, Paco Arco. Foto: Ajuntament

hi ha un procés llarg d'anar fent-me el meu lloc. Durant els anys ens hem hagut d'adaptar als nous temps. Les noves generacions tenen diferents maneres de veure les coses i la restauració no és una excepció", assegura Arco, que afegeix que sempre ha cuidat el client.

TEMPS PER VIURE

A punt de fer 66 anys, Paco Arco assegura que ja ha arribat l'hora de jubilar-se. A principis d'any, diu, ja s'ho havia plantejat. Ara dedicarà el temps a la seva família, amb qui ha pogut fer coses "puntualment" i a l'esport, una afició que era difícil de

compaginar amb la feina. El seu vincle amb la restauració potser no s'acabarà aquí, ja que ha rebut propostes per assessorar negocis, cosa que "no descarta". "Trobaré a faltar sobretot el contacte amb la gent. Però la vida són etapes i ara em toca començar-ne una altra", conclou.

premsa de proximitat metropolitana
 un recorregut per la història a través de les seves capçaleres

espai línia

Exposició oberta al públic
 Girona 52, Barcelona

Bàsquet | Mor Pere Costa, fundador del Círcol Badalona

Pere Costa, fundador del Círcol Badalona l'any 1941, i que va ser jugador, tècnic i directiu de la secció, va morir aquest dilluns 25 de setembre. "Una figura indispensable per entendre la història del club i també del bàsquet català", el retrata l'entitat.

La Super Copa és de consens

» BF Sant Adrià, Draft Gramenet i Círcol Badalona disputen la nova competició de la Federació Catalana
 » "Em dona una confiança absoluta anar acompanyat dels clubs", celebra Ferran Aril, el president

Toni Delgado
SANT ADRIÀ

Hi ha petits escrits, novel·les o projectes de qualsevol mena que, per infinites circumstàncies, es queden durant un temps en un calaix, un disc dur o en la ment. Alguns no arribaran mai a veure la llum i altres, com és el cas de la Super Copa, simplement s'ajornen. "Entenim que durant la pandèmia no podíem crear aquesta nova competició. Sense la covid-19, segurament l'hauríem presentat la temporada 2021-2022. O, almenys, aquesta era la nostra idea", confessa Ferran Aril (La Seu d'Urgell, 1956), president de la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ).

La Super Copa, que en el cas de la femenina està entre Lliga Femenina 2 i Copa Catalunya i en el de la masculina, entre Lliga EBA i Copa, ha acabat naixent durant el Centenari de la Federació i després de tres anys de cocció. "Voliem organitzar un campionat amb els 14 millors equips masculins i femenins que fos la punta de la piràmide de les nostres competicions, i fer-ho amb la veu i les opinions dels clubs. Amb la seva complicitat", amplia.

A mitjan passada temporada es van reunir amb les entitats que tenien opcions de poder disputar el torneig aquest curs. "Com us imagineu i voleu que sigui la nova competició?" o "Quines creieu que són les vostres necessitats?" van ser algunes de les preguntes que van provocar una pluja d'idees molt profitosa.

Els clubs, per exemple, han volgut que hi hagi quatre i no tres auxiliars de taula, i aquest quart serà designat per la Federació, i com es pot llegir en les bases de la competició, "està format específicament per a la introducció de dades estadístiques del partit". Resulta un cost extra per als equips, que han volgut "unificar criteris en l'estadística". Les entitats també volien, com així serà, que l'equip campió de la fase regular, després de 26 jornades, tingui més premi esportiu: "El campió de la fase regular de la Super Copa femenina accedirà directament a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2 i el de la masculina serà ja nou equip de Lliga EBA".

El segon, tercer, quart i cinquè classificats de la Super Copa femenina es jugaran la segona plaça de la fase d'ascens en una Final a Quatre, que fins ara era el format que decidia els dos bitllets. Mentre que en la competició masculina també es disputarà una Final a Quatre, que, en funció dels resultats de la Final a Quatre i de la normativa de la FEB, podria donar lloc a més places a Lliga EBA.

ELS DESCENSOS

Tant en la Super Copa femenina com de la masculina, els últims quatre últims classificats de la fase regular perdran la categoria, i podrien ser-ne més si el nombre d'equips descendits de Lliga Femenina 2 o Lliga EBA no permetessin que pugessin dos clubs de Copa Catalunya a la nova competició.

Lluny queda la situació durant la pandèmia, en què a Copa Catalunya no hi va haver descensos,

Ferran Aril, durant la presentació de la Super Copa. Foto: M.A. Chazo/FCBQ

però sí ascensos, i Copa va créixer molt en equips. Tant que la masculina va arribar a tenir tres grups i la femenina, dos. "Una situació que va fer encara més important crear la nova Super Copa, perquè a Copa hi havia molta diferència de nivell entre alguns equips", exposa l'entrevistat.

Es crearà una comissió de seguiment de la nova competició, formada per quatre representants dels clubs de Super Copa (dos de la masculina i dos de la femenina), i que seran triats per les mateixes entitats, i dos o tres de la Federació Catalana de Basquetbol. La comissió de seguiment es reunirà cada mes o mes i mig. Quan sigui necessari, es convocarà a totes les entitats participants.

Segur que en aquestes reunions de seguiment un dels temes estrella serà una de les grans apostes de la Super Copa: la re-

transmissió televisiva de tots els partits. Una aposta per visibilitzar la competició i facilitar que tots els clubs tinguin accés a veure els matxs dels rivals. "Entenc que al principi no serà fàcil perquè hi ha entitats que no hi estaven acostumats o no ho havien fet mai, i ningú neix ensenyat. A més, cadascú té les seves circumstàncies. Qui jugui en una instal·lació municipal segurament tindrà condicions diferents de qui tingui pavelló propi. El cas és, a poc a poc, caldrà complir uns mínims en la retransmissió", descriu Aril.

Les retransmissions han de ser en català, respectar els valors de l'esport, afavorir la neutralitat o utilitzar llenguatge inclusiu. "Esperem que quan s'acabi la primera volta [just després se celebrarà un All Star masculí i femení] estiguem en una situació molt propera al que busquem", desitja Aril.

Amb el CB Granollers-Sese (55-51), a les 17.30 hores del passat 16 de setembre, es va donar el tret de sortida a la primera edició de la Super Copa femenina, que també està formada per AB Premià, Bàsquet Femení Sant Adrià, CB Igualada, CB Roser, CB Prat, CBF Cerdanyola, CEJ l'Hospitalet, Club Bàsquet Samà Vilanova, Draft Gramenet, Joventut Les Corts, Manresa CBF i TGN Bàsquet. Mentre que amb un horari molt menys habitual (a les 15.45 hores) es va encetar, el passat 23 de setembre, la competició masculina, amb un JAC Sants-UE Sant Cugat (61-53). Els altres 12 equips que la conformen són Bàsquet Manresa B, CB Esparreguera, Club Bàsquet Unificat Lloret, Círcol Badalona, CB IPSI, CN Sabadell, CB Cerdanyola, CB Ripollet, FC Martinenc Bàsquet, El Masnou Basquetbol, Nou Bàsquet Olesa i UE Barberà.

L'aparició de la Super Copa ha fet que la Tercera Catalana passi a denominar-se Primera Territorial. L'estructura d'ascensos no canviarà i els millors continuaran pujant a Segona Catalana. El fet que els grups siguin de Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona "abaratarà costos als clubs en els desplaçaments".

"Segur que hi haurà detalls i problemes que haurem de solucionar sobre la marxa, i potser també sorgiran nous camins. Em dona una confiança absoluta anar acompanyat dels clubs per remar amb il·lusió i en la mateixa direcció perquè la Super Copa creixi i creixi", comparteix, convençut, Aril.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

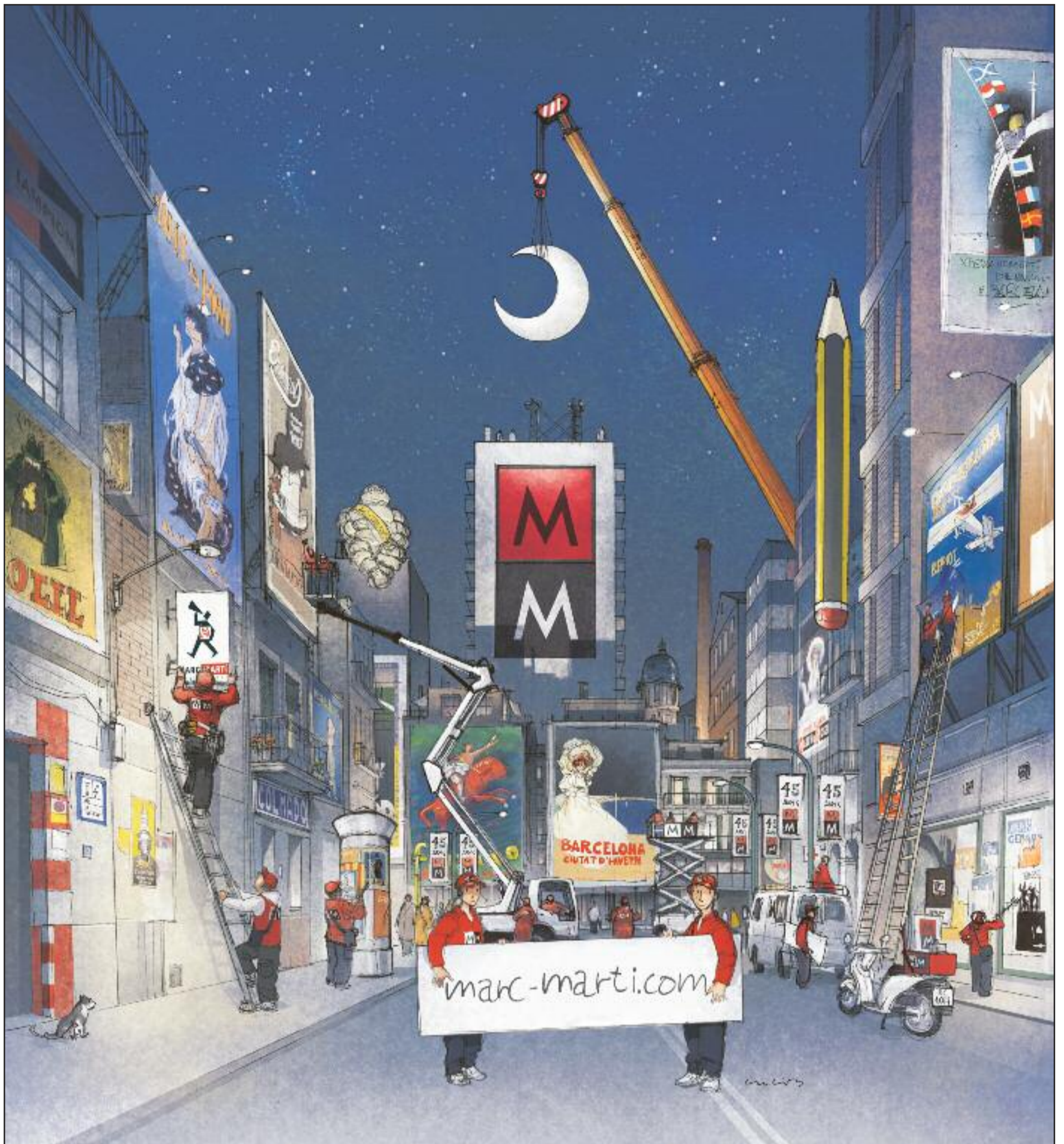

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

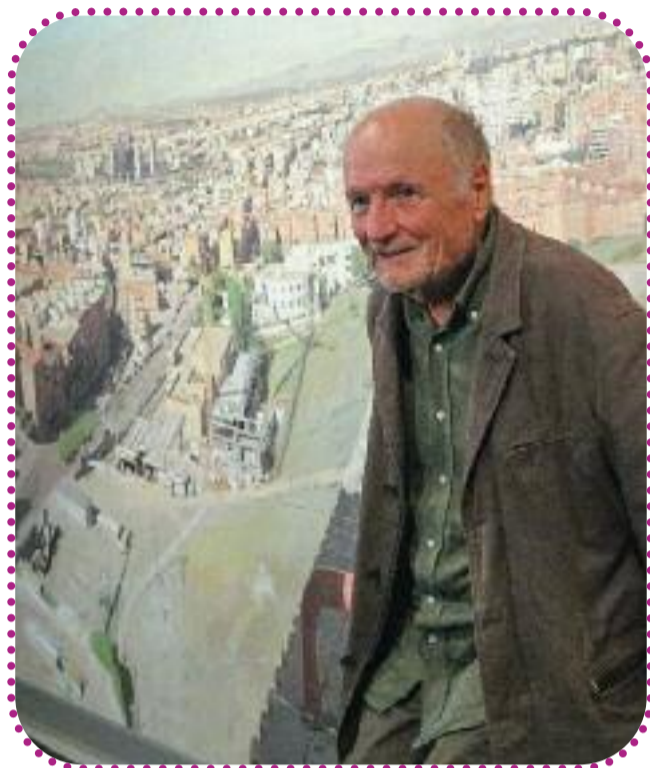
**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

Antonio López

La Fundació Catalunya La Pedrera va inaugurar el passat 22 de setembre la primera mostra monogràfica i retrospectiva que s'ha fet mai a Barcelona d'Antonio López (Tomelloso, Ciudad Real, 1936). L'exposició repassa la trajectòria d'aquest pintor i escultor realista, amb una selecció d'una vuitantena d'obres que inclouen pintures, dibuixos i escultures procedents de diferents col·leccions públiques i privades. La mostra, que es podrà visitar fins al 14 de gener del 2024, aplega setanta anys de producció artística, amb un gran protagonisme de paisatges, interiors domèstics o figures humanes.

Famosos

"Dicen por ahí que no hay mal que más de cien años dura, pero ahí sigue mi exsuegro que no pisa sepultura". Aquests versos d'*El Jefe*, la nova cançó de Shakira (Barranquilla, Colòmbia, 1977), han fet posar-se les mans al cap a més d'un. Per si se us escapa la metàfora, us l'expliquem: la cantant colombiana considera que el pare d'en Piqué ja es podria anar morint. L'artista continua publicant cançons que són dards contra l'exjugador del Barça, la seva família i la seva nova parella, una estratègia que els seus fans han celebrat, però que també li ha portat crítiques. Segurament aquest últim cas ha estat el més polèmic, ja que, no ho oblidem, el pare de Gerard Piqué és l'avi dels seus fills, Milan i Sasha. Mentrestant, els problemes de la cantant amb Hisenda (que també han aparegut a les seves cançons, per cert) continuen. Ara la Fiscalia l'ha acusat de defraudar 6,6 milions d'euros més.

La fitxa

QUI ÉS?

S H A K I R A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una cantant exitosa des de fa 30 anys

La seva carrera va començar als 90 i no ha parat de créixer

QUÈ HA FET?

Incloure un dard al pare de Piqué en un tema

La cantant ha recordat amargament el seu exsogre a 'El Jefe'

A LES XARXES...

Molta gent creu que s'ha passat de frenada

Tot i que els seus fans continuen sent-li fidel i li mostren suport

Llibres

Rigor mortis
Tura Soler

Al doctor Narcís Bardalet se'l coneix com el "confident de la mort" o "l'home que parla amb els morts". Entre els milers de casos de la seva carrera com a forense, ha fet l'autòpsia retrospectiva de Jesucrist, ha embalsamat Dalí i l'ha enterrat tres cops, i ha tingut sobre la taula d'autòpsies una suposada mòmia egípcia. Ara narra les seves memòries de la mà de Tura Soler.

Teatre

La dona fantasma
T de Teatre

La dona fantasma gira al voltant de quatre mestres a finals dels anys setanta. Porten una vida intensa i melancòlica, marcada per la cura dels pares i dels fills, pels desenganys amorosos i pels desafiaments que els provoquen les seves alumnes. L'extraordinari irromp en aquesta quotidianitat esglaiadora: una dona fantasma. Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

Suelta
Meritxell Neddermann

Suelta (Halley Records) és el segon disc de Meritxell Neddermann, que va debutar el 2020 amb *In the backyard of the castle* (Halley Records). "Em sento més juganera amb la música, però en aquest disc he intentat fer lletres més endreçades i compactes", ha explicat en una entrevista a l'ACN, en què també ha reconegut que fer de pianista per a Jorge Drexler l'ha inspirat.

Pelis i sèries

Tregua(s)
Mario Hernández

L'Ara i l'Edu són amants des de fa una dècada, des que eren una actriu i un guionista novells. Al marge de les seves relacions "oficials", sempre troben un moment per estar junts, un oasi en les seves vides. Després d'un any sense veure's, es retroben en un festival de cinema, però ni tan sols aquesta treva està lliure de les mentides i nostàlgies de la vida real.

ESTILS DE VIDA

El càncer amenaça els menors de 50

Foto: Freepik

ONCOLOGIA

Un article publicat a la revista científica *BMJ Oncology* confirma les sensacions que circulen des de ja fa temps a l'entorn sanitari. La incidència dels càncers d'aparició primerenca, els que afecten els adults menors de cinquanta anys, està augmentant arreu del món. Segons l'estudi, que ha analitzat les dades de 29 tipus de càncer en 204 països i regions, des dels anys noranta del segle XX se n'han diagnosticat un 79% més de casos. Les taxes més altes corresponen als països occidentals, però la tendència també es manifesta als països d'ingressos baixos i mitjans.

Tot i que l'augment de la població mundial podria haver contribuït a l'increment, o fins i tot l'optimització del cribratge, els investigadors adverteixen que l'augment també pot ser conseqüència dels factors de risc, com un estil de vida poc saludable, patrons alimentaris perillosos o l'exposició a substàncies químiques i radiacions.

Els càncers de tràquea o de pròstata són els que més han augmentat, percentualment, mentre que el de fetge ha seguit el camí a la inversa i s'ha anat reduint des del 1990. El càncer de mama, en canvi, ha crescut prop d'un 28%.

Les claus

DIETA

Les dades científiques revelen que les dietes riques en carn vermella i sal i pobres en fruita i llet són un factor de risc

ALCOHOL

El consum d'alcohol i el tabaquisme també són factors habituals en els càncers més comuns entre els menors de cinquanta anys

ESTILS

Els investigadors consideren que l'estil de vida és un dels responsables de l'augment de casos des dels anys noranta

PREVENCIÓ

Una dieta equilibrada, restringir l'alcohol i el tabac i més activitats a l'aire lliure són les millors recomanacions

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Demana cita prèvia al telèfon 93 395 03 11 o per whatsapp al 661 674 245

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

 badagres

www.badagres.com